És satisfactori l'acord a què han arribat la CUP amb Junts pel Sí?

—És el millor acord a què podíem arribar en la lògica que hem defensat sempre de generar una legislatura extraordinària. És evident que, ni quant a pla de xoc social, no és el que la CUP-CC volia. Ni, en termes de ruptura, malgrat la declaració d'inici i l'annex, perquè no hi ha la contundència que desitjaríem. Però l'acord està bé i per això l'hem de tirar endavant.

—L'únic important per a vostès era el cap d'Artur Mas?

—No, volíem generar les condicions necessàries per garantir que la legislatura tenia aquest caràcter excepcional; garantir que eren 18 mesos per construir la República. Alhora enteníem que era necessari eixamplar la majoria social, perquè en algun moment d'aquests 18 mesos haurem de comprovar que tenim aquest suport majoritari, que hem passat d'aquest 48 per cent –que ens garanteix que podem començar a fer coses– a més d'un 50 per cent. Perquè això voldrà dir que podem tenir reconeixement internacional, malgrat l'oposició de l'Estat espanyol. Per això nosaltres hem plantejat sempre que el candidat de Junts pel Sí –pel simbolisme, pel lideratge que ha estat impregnant aquests tres anys, els cinc de Govern, però sobretot pels tres de processisme, i per les retallades dutes a terme– no generaria que, en aquests 18 mesos, molta més gent s'hi sentís partícip d'aquesta construcció. Per tant era bàsic canviar el tipus de lideratge –i, per tant, les persones.

—Tant diferent és Carles Puigdemont d'Artur Mas?

—Home, Carles Puigdemont prové del municipalisme, perquè era alcalde de Girona, i és sabut i conegut que, per a la CUP, el municipalisme és important: el rol dels municipis en aquesta construcció ha de ser cabdal. I prové d'una entitat netament independentista, l'AMI (Associació de Municipis per la Independència), la qual cosa fa més evident que anirem cap a la construcció de la República. És evident que són del mateix partit, però tenint en compte que Junts pel Sí és qui ha guanyat, i ha de triar el seu candidat, aquest ens dóna més garanties.

—Què va canviar de dijous a dissabte, fins i tot de dijous a divendres, perquè la CUP, de sobte, estigués pràcticament disposada a fer un acte de contrició per tal d'arribar a un acord?

—No va canviar massa. El 3 de gener quan el Consell Polític més el GAP (Grup d'Acció Parlamentària) vota una opció, en cap cas l'opció és anar a eleccions al març; l'opció és que Junts pel Sí proposi un altre candidat i, si no ho fa, assumim que anirem a les eleccions. Entenem que, si es donen les condicions per canviar el candidat de Junts pel Sí, si concretament Convergència Democràtica està fent un pas en el procés de negociació, nosaltres podem fer-ne un altre. I no és un acte de contrició. La redacció és la que és, però la interpretació que se n'ha fet ha estat més parcial. Nosaltres sí que assumim que, en tres mesos, per la nostra pròpia metodologia, l'assemblearisme –del qual ens sentim molt orgullosos–, no hem generat la confiança suficient a molta gent que s'ha sentit enganyada. Per tant, crèiem que havíem d'assumir la nostra part de responsabilitat dels endarreriments d'aquests tres últims mesos.

—Però això és com dir que no heu fet res mal fet sinó que són els danys col·laterals de l'assemblearisme. No heu fet res mal fet?

—En un moment determinat vam confiar en la construcció que Junts pel Sí ha-

EULÀLIA REGUANT

«Si es desenvolupen polítiques antisocials, tindrem un problema»

Eulàlia Reguant (Barcelona, 1979) és diputada de la CUP-Crida Constituent al Parlament de Catalunya i una de les negociadores de l'acord amb Junts pel Sí en el tram final.

Entrevista de ***Àlex Milian***
Fotografia de ***Jordi Play***

via fet de la seva pròpia llista. Vam creure que era possible generar certs canvis. I potser hem fet una altra cosa malament: potser no ens hem sabut explicar prou bé a la gent. El fet que molta gent no ens hagi entès deu ser en bona part culpa nostra. Però seguim dient que la nostra manera d'entendre la política i prendre les decisions és la bona i sempre la defensarem.

—Dissabte a la nit les xarxes anaven plenes d'usuaris propers a la CUP temorosos que les vostres renúncies fossin excessives.

—Dissabte al vespre comencen a circular rumors i notícies falses...

—Algunes deien que vuit membres de la CUP dimitien i deixaven els seus escons buits!

—Sí, jo també m'hauria preocupat molt. Perquè això és voler la desaparició absoluta de la CUP a nivell institucional. Com que s'havia generat aquest primer relat, a partir del moment que es parla de la dimissió de només dues persones, la cosa canvia. Nosaltres ja assumim que les dimissions formin part d'aquesta política d'assumpció de responsabilitats i no ens suposa cap problema. I el fet que dues persones participin de les dinàmiques del grup parlamentari de Junts pel Sí entenem que forma part del seguiment de l'acord, de la fiscalització i del debat permanent que haurem de tenir amb Junts pel Sí.

—La participació d'aquests dos diputats de la CUP en la dinàmica de JxSí no invalida políticament dos dels vostres diputats?

—No, nosaltres som deu diputats. I la prova és que hem generat els nostres propis mecanismes de coordinació interna com hauríem fet si no haguessin exigit res d'això.

—Quins dos diputats passaran a JxSí?

—Ho estem acabant de decidir i aquesta setmana en direm alguna cosa. També ha dimitit el president del grup parlamentari i hem de fer una reorganització.

—En l'acord amb JxSí hi ha un redactat prou ambigu per dir que no podeu votar amb els partits de l'oposició contra el procés cap a la República. Això us lligarà de mans?

—Depèn de la dinàmica de Junts pel Sí. Si JxSí fa una legislatura molt marcada per l'independentisme i per generar la desconnexió, no ens lligarà de mans perquè compartirem objectius contínuament. Si, més enllà d'això, desenvolupa polítiques d'un marcat caràcter ideològic o més antisocials, tots tindrem un problema. Ells i nosaltres. I condicionarà molt l'estabilitat. Ho hem dit per activa i per passiva: la legislatura té un caràcter extraordinari i això vol dir que hi ha tota una sèrie de decisions sobre el model de país que s'han de deixar per a la legislatura constituent, que és la següent. Per tant, aquesta s'ha d'aprofitar per enfocar la independència i portar-nos cap a les eleccions constituents. Si això va així, tindrem debats de matís: de com implementem la declaració del 9N, per exemple, però no ens lligarà de mans.

—També s'hauran d'aprovar uns pressupostos de la Generalitat. Quina serà la vostra lectura de l'esmentat redactat de l'acord?

—Haurem de veure quina mena de pressupostos es fan. Sabem que vivim en una autonomia totalment intervinguda pel FLA –que té reminiscències dels plans d'ajustament estructural que l'FMI i el Banc Mundial imposaven als països sud-americans als anys 80. A les 61 pàgines de l'Acord cap a la independència hi ha un grup de treball conjunt de Junts pel Sí i la CUP per treballar els pressupostos. Nosaltres hi estem disposats. I a veure què passa. Nosaltres sempre mirarem de ser transparents –amb la nostra gent i amb la ciutadania- sobre què estem fent i cap a on estem anant. Però no ens sentim absolutament obligats a votar uns pressupostos perquè entenem que els pressupostos s'han de fer i nosaltres també estem aquí per fer-los. •